

22. zasadnutie Rady Spojených národov pre ľudské práva

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 7. februára 2013 o 22. zasadnutí Rady Organizácie Spojených národov pre ľudské práva (2013/2533(RSP))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu ľudských práv a na dohovory OSN v oblasti ľudských práv a opčné protokoly k týmto dohovorom,
- so zreteľom na rezolúciu Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov 60/251, ktorou sa zakladá Rada pre ľudské práva (UNHRC),
- so zreteľom na Miléniovú deklaráciu OSN z 8. septembra 2000 a na rezolúcie Valného zhromaždenia OSN k tejto deklarácii,
- so zreteľom na Európsky dohovor o ľudských právach, Európsku sociálnu chartu a Chartu základných práv Európskej únie,
- so zreteľom na strategický rámec EÚ o ľudských právach a demokracii a na akčný plán EÚ pre ľudské práva a demokraciu, ktorý bol prijatý na 3179. zasadnutí Rady pre zahraničné veci 25. júna 2012;
- so zreteľom na svoje odporúčanie Rade z 13. júna 2012 o osobitnom zástupcovi EÚ pre ľudské práva¹,
- so zreteľom na svoje predchádzajúce uznesenia o Rade Organizácie Spojených národov pre ľudské práva (UNHRC) vrátane priorít, ktoré Parlament v tejto súvislosti určil; osobitne so zreteľom na svoje uznesenie zo 16. februára 2012 o pozícii Parlamentu k 19. zasadnutiu Rady OSN pre ľudské práva²,
- so zreteľom na správu delegácie Podvýboru pre ľudské práva o jeho návšteve na 19. zasadnutí UNHRC a na správu spoločnej delegácie Výboru pre zahraničné veci, Podvýboru pre ľudské práva a Podvýboru pre bezpečnosť a obranu, ktorá sa zúčastnila na 67. zasadnutí Valného zhromaždenia OSN,
- so zreteľom na svoje naliehavé uznesenia o otázkach ľudských práv,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 13. decembra 2012 o prehodnotení stratégie EÚ v oblasti ľudských práv³,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 13. decembra 2012 o výročnej správe o ľudských právach a demokracii vo svete v roku 2011 a politike Európskej únie v tejto oblasti⁴,

¹ Prijaté texty, P7_TA(2012)0250.

² Prijaté texty, P7_TA(2012)0058.

³ Prijaté texty, P7_TA(2012)0504.

⁴ Prijaté texty, P7_TA(2012)0503.

- so zreteľom na článok 2, článok 3 ods. 5, článok 18, článok 21, článok 27 a článok 47 Zmluvy o Európskej únii,
 - so zreteľom na nadchádzajúce zasadnutie UNHRC v roku 2013, najmä na 22. pravidelné zasadnutie, ktoré sa bude konať od 25. februára do 22. marca 2013;
 - so zreteľom na článok článok 110 ods. 2 a 4 rokovacieho poriadku,
- A. keďže rešpektovanie, presadzovanie a ochrana univerzálnej platnosti ľudských práv sú súčasťou etického a právneho *acquis* EÚ a jedným zo základných kameňov európskej jednoty a integrity¹
 - B. keďže úspešné vykonávanie nedávnej revízie stratégie EÚ v oblasti ľudských práv by malo posilniť dôveryhodnosť EÚ v rámci UNHRC tým, že sa ním zvýši súlad medzi jej vnútornými a vonkajšími politikami;
 - C. keďže EÚ by sa mala snažiť vystupovať proti porušovaniu ľudských práv v jednotných spoločných pozíciách s cieľom dosiahnuť čo najlepšie výsledky a v tejto súvislosti by mala pokračovať v posilňovaní spolupráce a upevňovaní organizačných opatrení a koordinácie medzi členskými štátmi;
 - D. keďže Rada Európskej únie prijala strategický rámec pre ľudské práva a demokraciu a akčný plán na jeho uplatňovanie, čoho cieľom je dosiahnuť efektívnejšiu, viditeľnejšiu a dôslednejšiu politiku EÚ v tejto oblasti;
 - E. keďže osobitný predstaviteľ EÚ pre ľudské práva (OZEÚ) konajúci na základe poverenia Vysokkej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku bol vymenovaný 25. júla 2012, pričom jeho úlohou je zvyšovať účinnosť a zviditeľňovať politiku EÚ v oblasti ľudských práv a prispievať k uplatňovaniu strategického rámca a akčného plánu pre ľudské práva a demokraciu;
 - F. keďže delegácia Podvýboru pre ľudské práva navštívi počas 19. zasadnutia UNHRC Ženevu, ako tomu bolo aj v predchádzajúcich rokoch pri zasadnutiach UNHRC;
1. berie na vedomie pokračujúci proces potvrdzovania priorít EÚ na 22. zasadnutie UNHRC; víta pozornosť, ktorú EÚ venuje situácii v Sýrii, Barme/Mjanmarsku, Kórejskej ľudovodemokratickej republike (KĽDR) a Mali, ako aj podporu predĺženia mandátu osobitného spravodajcu OSN pre situáciu v oblasti ľudských práv v Iráne; zároveň súhlasí so zameraním sa na tematické otázky, ako sú sloboda myslenia, náboženského vyznania a viery, zrušenie trestu smrti, práva dieťaťa, obchodné a ľudské práva a práva, násilie páchané na ženách, práva lesbičiek, homosexuálov, bisexuálov, transrodových osôb a intersexuálov;
 2. víta skutočnosť, že program 22. riadneho zasadnutia obsahuje panelové diskusie o presadzovaní problematiky ľudských práv v najdôležitejších politikách, o negatívnom vplyve finančnej a hospodárskej krízy a korupcie na uplatňovanie ľudských práv a pripomenutie si 20. výročia prijatia Viedenskej deklarácie a akčného programu, interaktívne rozpravy, okrem iného o právach osôb so zdravotným postihnutím, a mnohé stretnutia na rozličné témy, ako je právo dieťaťa na čo najlepšie dosiahnuteľné

¹ Článok 2, článok 3 ods. 5 a článok 6 Zmluvy o Európskej únii.

zdravotnícke normy; vyzýva Európsku službu pre vonkajšiu činnosť (ESVČ) a členské štáty EÚ, aby aktívne prispievali do týchto diskusií a jasne vyhlasovali, že ľudské práva sú univerzálne, nerozdeliteľné a navzájom prepojené;

3. víta správy, ktoré majú predložiť osobitní spravodajcovia OSN, okrem iného o situácii v oblasti ľudských práv v Iráne, Barme/Mjanmarsku, KĽDR a na palestínskych územiach okupovaných od roku 1967, spolu s písomnou správou, ktorú má predložiť vysoká komisárka pre ľudské práva, o situácii v oblasti ľudských práv v Mali, najmä v severnej časti krajiny, ako aj o bytovej výstavbe ako súčasť práva na primeranú úroveň života, v tejto súvislosti o práve na život bez diskriminácie, o slobode myslenia, náboženstva či vierovyznania a o podpore a ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň o boji proti terorizmu;

Činnosť Rady OSN pre ľudské práva

4. berie na vedomie, že v septembri 2012 bolo do UNHRC zvolených 18 nových členov, ktorí sa 1. januára 2013 ujali členstva, a to Argentína, Brazília, Čierna Hora, Estónsko, Etiópia, Gabon, Írsko, Japonsko, Kazachstan, Keňa, Kórejská republika, Nemecko, Pakistan, Pobrežie Slonoviny, Sierra Leone, Spojené arabské emiráty, Spojené štáty americké a Venezuelská bolívarovská republika; konštatuje, že deväť členských štátov EÚ je teraz členom UNHRC;
5. berie na vedomie zvolenie nového predsedu UNHRC, ktorým sa stal Remigiusz A. Henczel z Poľska a štyroch podpredsedov na rok 2013, ktorými sú šajch Ahmad wuld Zaháf (Mauritánia), Iruthišam Adam (Maldivy), Luis Gallegos Chiriboga (Ekvádor) and Alexandre Fasel (Švajčiarsko);
6. zdôrazňuje, že voľby do UNHRC musia byť založené na súťaži, a vyslovuje nesúhlas s tým, aby regionálne skupiny usporiadali voľby bez súťaže medzi kandidátmi; pripomína dôležitosť noriem pre členstvo v UNHRC, pokiaľ ide o záväzky a výsledky v oblasti dodržiavania ľudských práv; zdôrazňuje, že členovia UNHRC sú povinní dodržiavať najprísnejšie normy pri presadzovaní a ochrane ľudských práv; pripomína dôležitosť pevných a transparentných kritérií pre návrat členov, ktorých členstvo bolo pozastavené;
7. považuje za poľutovaniahodné, že orgány Kazachstanu, ktorý je novozvoleným členom UNHRC, zatiaľ odmietajú povoliť medzinárodné a nezávislé preskúmanie udalostí, ktoré sa uskutočnili v meste Žanaozen, a to aj napriek výzvam vysokej komisárky OSN pre ľudské práva a Európskeho parlamentu;
8. je aj naďalej znepokojený javom tzv. politikou blokov a jej vplyvom na dôveryhodnosť UNHRC a účinnosť jej práce;
9. víta skutočnosť, že Generálne zhromaždenie OSN vymenovalo do druhého funkčného obdobia vysokú komisárku pre ľudské práva Navanethemu Pillayovú; opätovne vyjadruje veľkú podporu Úradu vysokého komisára OSN pre ľudské práva a jeho nezávislosti a bezúhonnosti;
10. vyjadruje uznanie vysokej komisárke pre ľudské práva za jej snahu v procese posilňovania systému zmluvných orgánov a víta jej správu o tejto otázke, ktorá bola zverejnená 22. júna 2012; opätovne potvrdzuje, že zmluvné orgány tvorí viacero zainteresovaných strán, a zdôrazňuje, že treba naďalej zapájať občiansku spoločnosť do

týchto procesov; okrem toho zdôrazňuje, že nezávislosť a účinnosť zmluvných orgánov sa musí zachovať a posilniť; zdôrazňuje, že treba zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov, ktoré pokryjú čoraz väčší objem práce zmluvných orgánov; požaduje, aby EÚ zaujala vedúcu úlohu pri zabezpečovaní účinného fungovania systému zmluvných orgánov, a to aj vzhľadom na primerané financovanie;

Krajiny arabskej jari

11. čo najprísnejšie odsudzuje narastajúce a bezhlavé násilie, ktoré nasadzuje Asadov režim proti sýrskemu obyvateľstvu, okrem iného používanie ťažkého delostrelectva a ostreľovania obývaných oblastí, mimosúdnych popráv a násilných zmiznutí; jednoznačne odsudzuje pretrvávajúce systematické porušovanie ľudských práv zo strany režimu, ktoré možno považovať za zločiny proti ľudskosti; vyjadruje vážne obavy z ustavičného zhoršovania situácie civilného obyvateľstva; ďalej odsudzuje porušovanie ľudských práv, ktorého sa dopúšťajú opozičné zoskupenia a sily; vyzýva všetky ozbrojené strany konfliktu, aby okamžite ukončili násilie v Sýrii; opakuje svoju výzvu Asadovmu režimu na okamžité odstúpenie a na začatie mierového procesu politickej transformácie; naliehavo vyzýva všetky strany konfliktu, aby zabezpečili úplný a bezpečný cezhraničný prístup k medzinárodnej humanitárnej pomoci;
12. vyjadruje znepokojenie nad vplyvmi sýrskej krízy na bezpečnosť a stabilitu v regióne; vyzýva Komisiu a členské štáty, aby poskytli pomoc štátom tohto regiónu v ich úsilí o humanitárnu pomoc utečencom zo Sýrie;
13. víta skutočnosť, že UNHRC neustále sleduje hroznú situáciu v oblasti ľudských práv a humanitárnu situáciu v Sýrii, čo dokazujú rezolúcie o situácii v tejto krajine, ktoré prijala UNHRC na svojom 19., 20. a 21. zasadnutí a na osobitnom zasadnutí o Sýrii, ktoré sa konalo 1. júna 2012; naliehavo vyzýva ESVČ a členské štáty, aby zabezpečili, aby sa k situácii v Sýrii naďalej pristupovalo ako k najvyššej prioritě v rámci OSN, najmä v UNHRC; opakuje, že je dôležité zabezpečiť, aby aktéri, ktorí sa počas konfliktu dopúšťali porušovania medzinárodných ľudských práv a humanitárneho práva, boli braní na zodpovednosť;
14. vyjadruje plnú podporu nezávislej vyšetrovacej komisii pre Sýriu a vyslovuje sa za predĺženie mandátu UNHRC; zdôrazňuje význam prípustnosti digitálnych údajov ako dôkazového materiálu v prípade trestných činov, násilia a porušovania ľudských práv; víta vymenovanie Carly del Ponte a Vítita Muntarbhorna za nových členov, a vymenovanie Paola Pinheira za osobitného spravodajcu OSN pre Sýriu, ktorý začne svoju prácu po skončení mandátu vyšetrovacej komisie; víta správu komisie, ktorá odhaľuje krutosti spáchané v Sýrii;
15. považuje za poľutovaniahodné, že v Bezpečnostnej rade OSN (BR OSN) sa ešte nedosiahla dohoda o prijatí rezolúcie o situácii v Sýrii, a najmä nad tým, že táto situácia oslabuje schopnosť vyvíjať účinný tlak na ukončenie násilia v krajine; vyzýva členov Bezpečnostnej rady OSN, aby pamätali na svoju zodpovednosť voči sýrskemu ľudu; vyslovuje pochvalu za diplomatické úsilie PK/VP a členských štátov EÚ o zapojenie Číny a Ruska do tohto problému; vyzýva ich, aby v tomto úsilí pokračovali; taktiež pripomína všetkým členským štátom OSN, že sú zodpovedné za ochranu zásad, ktoré vyznáva Valné zhromaždenie OSN; vyzýva všetky štáty, aby sa pracovali na dosiahnutí toho, aby BR OSN postúpila situáciu v Sýrii Medzinárodnému trestnému súdu, a v tomto smere víta iniciatívu na čele so Švajčiarskom, ktorá spočíva v spoločnom liste v mene 58 krajín

vrátane 26 členských štátov EÚ; naliehavo vyzýva vysokú predstaviteľku EÚ, aby sa osobne zapojila do budovania rozsiahlej a inkluzívnej medzinárodnej koalície na podporu takéhoto postúpenia;

16. víta záverečnú písomnú správu nezávislej vyšetrovacej komisie pre Líbyu, ktorá bola predložená na 19. zasadnutí UNHCR a ktorá poukazuje na porušovanie ľudských práv v tejto krajine; vyzýva UNHRC, aby vyjadrila znepokojenie nad pokračujúcim porušovaním ľudských práv, aby aj naďalej sledovala situáciu a aby požiadala vysokú komisárku o predloženie správy o situácii v oblasti ľudských práv v Líbyi;
17. vyzýva Spojené arabské emiráty ako novozvoleného člena Rady pre ľudské práva a jedného zo 14 štátov, ktorých úroveň dodržiavania ľudských práv bola preskúmaná na zasadnutí pracovnej skupiny pre všeobecné pravidelné preskúmanie, aby ukončili súčasné tvrdé zákroky proti mierovým zástancam ľudských práv a politickým aktivistom a aby splnili svoje záväzky zachovávať pri presadzovaní a ochrane ľudských práv najvyššie normy;
18. vyjadruje znepokojenie nad situáciou obhajcov ľudských práv a aktivistov z radov politickej opozície v Bahrajne; opakuje svoju výzvu členským štátom EÚ, aby pracovali na prijatí rezolúcie o situácii v oblasti ľudských práv v Bahrajne na 22. zasadnutí UNHRC, ktorá by mala obsahovať výzvu na zriadenie medzinárodného mechanizmu na monitorovanie vykonávania odporúčaní uvedených vo všeobecnom pravidelnom preskúmaní OSN týkajúcom sa Bahrajnu a odporúčaní nezávislej vyšetrovacej komisie pre Bahrajn;
19. víta rezolúciu, ktorú UNHRC prijala v októbri 2012, o technickej pomoci a budovaní kapacít pre Jemen v oblasti ľudských práv a zriadenie kancelárie úradu vysokej komisárky OSN pre ľudské práva v Jemene; naliehavo žiada UNHCR, aby naďalej sledovala situáciu v tejto krajine;
20. vyjadruje hlboké znepokojenie nad pretrvávajúcou politickou nestabilitou a súčasným obnovením násillia v Egypte; plne podporuje prechod k demokratickej spoločnosti založenej na právnom štáte a ústavnom rámci, ktorý plne rešpektuje ľudské práva a základné slobody, najmä slobodu prejavu, práva žien a rešpektovanie menších; naliehavo vyzýva egyptské orgány, aby začali transparentné vyšetrovanie použitia násillia zo strany bezpečnostných síl a polície proti demonštrantom a zaistili zodpovednosť za porušovanie ľudských práv; znovu pripomína, že EÚ je proti trestu smrti, a v tejto súvislosti vyzýva na moratórium na popravy v Egypte, a to aj v prípade 21 osôb, ktoré boli nedávno odsúdené na trest smrti za minuloročné nešťastie na futbalovom štadióne v Port Said;
21. vyjadruje znepokojenie nad pokračujúcim porušovaním ľudských práv v Západnej Sahare; žiada ochranu základných práv obyvateľov Západnej Sahary vrátane slobody združovania, slobody prejavu a práva na demonštráciu; žiada prepustenie všetkých západosaharských politických väzňov, víta vymenovanie osobitného vyslanca OSN pre Sahel a zdôrazňuje, že medzinárodné spoločenstvo musí sledovať situáciu v oblasti ľudských práv v Západnej Sahare; podporuje spravodlivé a trvalé urovnanie konfliktu na základe práva na sebaurčenie obyvateľov Západnej Sahary v súlade s príslušnými rezolúciami OSN;

Ďalšie záležitosti

22. víta rozhodnutie UNHRC o vymenovaní osobitného spravodajcu OSN pre situáciu v oblasti ľudských práv v Bielorusku a berie na vedomie medziregionálnu podporu rezolúcii ustanovujúcej tento mandát, ktorá je príkladom toho, že štáty na celom svete si uvedomujú, aká zlá je situácia v oblasti ľudských práv v tomto štáte;
23. víta predĺženie mandátov nezávislých expertov na Pobreží Slonoviny, Haiti a v Somálsku; nalieha vyzýva orgány týchto krajín, aby v plnej miere spolupracovali s držiteľmi mandátov;
24. vyzýva na predĺženie mandátov osobitných spravodajcov pre situáciu v oblasti ľudských práv v Iráne;
25. žiada predĺženie mandátu osobitného spravodajcu OSN pre situáciu v oblasti ľudských práv v Kórejskej ľudovodemokratickej republike (KĽDR) o ďalší rok; víta skutočnosť, že rezolúcia o KĽDR sa prijala konsenzom, čo dokazuje vysokú podporu mandátu; žiada vládu KĽDR, aby v plnej miere spolupracovala so spravodajcom a umožnila mu návštevu krajiny; nalieha vyzýva UNHRC, aby konala v otázke výzvy vysokej komisárky pre ľudské práva o vytvorenie medzinárodnej vyšetrovacej komisie pre závažné zločiny, ku ktorým došlo v krajine za ostatné desaťročia;
26. víta prijatie uznesenia o Barme/Mjanmarsku v rámci UNHRC a vyzýva na predĺženie mandátu osobitného spravodajcu OSN pre situáciu v oblasti ľudských práv v tejto krajine; berie na vedomie kroky, ktoré od začiatku roku 2011 podnikla barmská vláda na obnovu občianskych slobôd v krajine; vyjadruje však vážne znepokojenie nad vysokým počtom civilných obetí vojenských operácií v Kačínskom štáte, ako aj nad náhlou vlnou násillia medzi komunitami v Arakanskom štáte a z toho vyplývajúcimi úmrtiami a zraneniami, ničením majetku a vysídľovaním miestneho obyvateľstva; nazdáva sa, že hlavnou príčinou tejto situácie je dlhodobá diskriminačná politika voči rohínskemu a kačínskemu obyvateľstvu; zdôrazňuje, že na vyriešenie hlavnej príčiny tohto problému treba zvýšené úsilie; nalieha na mjanmarskú vládu, aby urýchlila plnenie svojho záväzku zriadiť úrad vysokej komisárky OSN pre ľudské práva v Mjanmarsku, a zdôrazňuje, že osobitný spravodajca by mal v aktuálnej situácii pokračovať v spravodajskej a monitorovacej činnosti;
27. takisto víta rezolúciu o Srí Lanke, v ktorej sa kladie dôraz na zmierenie a vyvodzovanie zodpovednosti v tejto krajine; opäť vyslovuje podporu odporúčaniam, ktoré vypracovalo grémium odborníkov generálneho tajomníka OSN pre Srí Lanku, vrátane dôraznej podpory nezávislosti súdnictva so zreteľom, okrem iného, na skutočné trestné stíhanie v prípade zločinov v spáchaných minulosti;
28. víta rezolúciu prijatú na 20. zasadnutí UNHRC, ktorou sa ustanovuje osobitný spravodajca pre situáciu v oblasti ľudských práv v Eritrei; konštatuje, že je to po prvýkrát, čo sa UNHRC vyjadrilo k tejto otázke, a oceňuje vedúcu úlohu, ktorú v tejto súvislosti preukázali africké krajiny;
29. víta skutočnosť, že UNHRC naďalej prísne sleduje situáciu v Mali a oceňuje vedúcu úlohu, ktorú prevzali africké štáty, keď na túto otázku upozornili UNHRC; nalieha na UNHRC, aby podporila rýchle nasadenie monitorovacích kapacít v Mali a aby požiadala Úrad vysokej komisárky OSN pre ľudské práva, aby aj naďalej informoval o situácii v krajine;

30. víta prijatie rezolúcie o Konžskej demokratickej republike, ale zostáva naďalej znepokojený nad situáciou v oblasti dodržiavania ľudských práv v tejto krajine, a najmä v provincii Severné Kivu na východe krajiny; dôrazne odsudzuje útoky povstaleckých síl na východe krajiny, najmä hnutia M23, na civilné obyvateľstvo, najmä ženy a deti; dôrazne odsudzuje systematické používanie znásilňovania ako zbrane; vyjadruje hlboké znepokojenie nad pokračujúcim využívaním detí ako vojakov a požaduje ich odzbrojenie, ozdravenie a návrat do bežného života; víta úsilie členských štátov Medzinárodnej konferencie o oblasti Veľkých jazier, Africkej únie a OSN o hľadanie mierového politického riešenia krízy; znovu žiada, aby bol opätovne vymenovaný nezávislý expert OSN pre situáciu v oblasti ľudských práv v Konžskej demokratickej republike, ktorý by vytváral spoľahlivý mechanizmus zameraný na zlepšenie situácie, čo sa týka vážnych a dlhodobých obáv v oblasti ľudských práv v tejto krajine;
31. vyjadruje znepokojenie zo situácie v Stredoafrickej republike, kde ozbrojené skupiny zaútočili na viaceré mestá na severovýchode krajiny a okupujú ich; víta dohody podpísané 11. januára 2013 v Libreville vrátane dohody o prímerí a politickej dohody o vyriešení krízy v krajine; zdôrazňuje, že je dôležité, aby sa tieto dohody urýchlene plnili; víta vyhlásenie PK/VP EÚ z 11. januára 2013, v ktorom žiada všetkých signatárov, aby tieto dohody podporili; žiada členské štáty, aby túto otázku predostreli v UNHRC s cieľom aj naďalej venovať na medzinárodnej úrovni vysokú pozornosť situácii v Stredoafrickej republike;
32. vyjadruje znepokojenie nad situáciou v Izraeli a v pásme Gazy po eskalácii konfliktu na konci roka 2012 a odsudzuje všetko násilie; opakuje svoju výzvu na odstránenie blokády pásma Gazy, pričom berie na vedomie oprávnené obavy Izraela týkajúce sa bezpečnosti, a žiada o prijatie opatrení na obnovu a oživenie hospodárstva pásma Gazy; víta zriadenie medzinárodnej misie na zhromaždenie informácií o izraelských osadách na okupovanom palestínskom území na 19. zasadnutí UNHRC a očakáva od nej informácie počas 22. zasadnutia UNHRC; vyjadruje znepokojenie nad tým, že Izrael prerušil spoluprácu s UNHRC a účasť na všeobecnom pravidelnom preskúmaní; dôrazne podporuje všetko úsilie o riešenie založené na existencii dvoch štátov;
33. víta skutočnosť, že Valné zhromaždenie OSN prijalo 29. novembra 2012 rezolúciu, na základe ktorej sa Palestína stala nečlenským pozorovateľským štátom OSN; znovu opakuje, že podporuje toto úsilie; poukazuje na podporu, ktorú EÚ vyjadrila Palestíne v jej úsilí stať sa riadnym členom OSN v rámci politického riešenia izraelsko-palestínskeho konfliktu; opäť potvrdzuje, že EÚ neuzná žiadne iné zmeny hraníc spred roka 1967, a to ani v prípade Jeruzalema, ako tie, na ktorých sa strany dohodnú;
34. víta skutočnosť, že UNHRC prisudzuje význam právu na bývanie a vyzýva Úniu a členské štáty, aby presadzovali prístup k adekvátnemu bývaniu ako základné právo;
35. odsudzuje nedávne masové popravy vykonané v Iráne; potvrdzuje svoj rozhodný postoj proti trestu smrti vo všetkých prípadoch a za všetkých okolností;
36. odsudzuje popravy vykonané v Japonsku v roku 2012 po moratóriu na tento trest v roku 2011, šesť popráv vykonaných na Taiwane v decembri 2012 a pokračujúce využívanie najvyššieho trestu v Saudskej Arábii v roku 2012; považuje za mimoriadne poľutovaniahodné porušenie *de facto* moratória trestu smrti dodržiavaného Indiou od roku 2004, a to popravou odsúdenca v novembri 2012, ktoré sa prieči celosvetovému trendu rušenia trestu smrti; naliehavo vyzýva všetky krajiny, ktoré stále vykonávajú trest smrti,

aby ho zrušili, alebo aspoň uplatňovali moratórium na popravy;

37. pripomína, že EÚ pripisuje veľký význam boju proti mučeniu a iným formám zlého zaobchádzania; nalieha na Komisiu a členské štáty, aby potvrdili spoločný záväzok k odstráneniu trestania mučením a k podpore obetí, a to konkrétnymi príspevkami do Dobrovoľného fondu OSN pre obeť mučenia a osobitného fondu zriadeného Opčným protokolom k Dohovoru proti mučeniu;
38. berie s uspokojením na vedomie prijatie rezolúcie UNHRC o slobode náboženstva alebo vierovyznania; poukazuje na dôraz, ktorý EÚ pripisuje tejto problematike; vyzýva členské štáty, aby sa ďalej venovali tejto problematike, a teší sa na nové usmernenia EÚ očakávané začiatkom tohto roka; vyjadruje pochvalu osobitnému spravodajcovi OSN pre slobodu náboženstva a vierovyznania za vykonanú prácu; poukazuje na dôležitosť obnovenia tohto mandátu počas 22. zasadnutia UNHRC; zdôrazňuje neutíchajúcu potrebu dôkladne sa zaoberať problémom diskriminácie náboženských menšín na celom svete; opakuje, že sloboda myslenia, sloboda svedomia a náboženská sloboda vrátane slobody zmeniť vieru či vyznanie, alebo sa ich vzdať, je základným ľudským právom;
39. víta prebiehajúci proces následných krokov v nadväznosti na správu vysokej komisárky pre ľudské práva o diskriminačných zákonoch a postupoch a prejavoch násillia voči jednotlivcom, ktoré sa zakladajú na ich sexuálnej orientácii a rodovej príslušnosti; nabáda k ďalším následným opatreniam, a to aj prostredníctvom regionálnych stretnutí a aktívnej účasti členských štátov EÚ, Rady a ESVČ; v tejto súvislosti absolútne odsudzuje vynášanie rozsudku trestu smrti, väznenie či trestné odsúdenie z dôvodu sexuálnej orientácie v niektorých krajinách a žiada, aby sa s nimi okamžite skoncovalo; víta vedúcu úlohu generálneho tajomníka OSN a vysokej komisárky pre ľudské práva v tejto otázke, a to tak v rámci UNHRC, ako aj mimo nej; považuje za poľutovaniahodné prebiehajúce pokusy o narušenie koncepcie všeobecnej platnosti a nedeliteľnosti ľudských práv, a to najmä prostredníctvom rezolúcie o tradičných hodnotách;
40. berie na vedomie prvé výročné zasadnutie Fóra o obchode a ľudských právach, ktoré sa uskutočnilo v Ženeve od 4. do 6. decembra 2012 a na ktorom sa zúčastnila celá škála zainteresovaných strán s cieľom diskutovať o plnení usmernení OSN v tejto oblasti; podporuje počiatočné konzultácie fóra o tom, ako možno vlády a podniky presvedčiť, aby prijímali regulačné, politické a vykonávacie rámce na boj proti porušovaniu ľudských práv súvisiacemu s obchodom;
41. víta prácu otvorenej medzivládnej pracovnej skupiny o súkromných vojenských a bezpečnostných spoločnostiach, ktorá má mandát na zváženie možnosti vytvorenia medzinárodného regulačného rámca; uznáva, že táto skupina venuje veľkú pozornosť možnosti vypracovať právne záväzný nástroj o regulácii a monitorovaní činností súkromných vojenských a bezpečnostných spoločností a dohľade nad nimi, a vyjadruje podporu takémuto právne záväznému regulačnému rámcu; trvá na tom, že je potrebná pevná zložka týkajúca sa vyvodzovania zodpovednosti a vyzýva súkromné vojenské a bezpečnostné spoločnosti, ktoré doteraz nepodpísali etický kódex súkromných poskytovateľov bezpečnostných služieb, aby sa ním riadili; očakáva predloženie správy pracovnej skupiny; vyzýva na pokračovanie mandátu tejto pracovnej skupiny;
42. zdôrazňuje význam univerzálnosti všeobecného pravidelného preskúmania (UPR) a potvrdzuje jeho význam v tom, že umožňuje v plnej miere pochopiť konkrétnu situáciu v oblasti ľudských práv vo všetkých členských štátoch OSN;

43. víta začiatok druhého cyklu všeobecného pravidelného preskúmania a prijatie výsledkov prvého cyklu; potvrdzuje dôležitosť druhého cyklu zameraného na plnenie odporúčaní prijatých počas prvého cyklu; znovu však žiada, aby odporúčania, ktoré niektoré štáty v prvom cykle neprijali, boli prehodnotené v pokračujúcom procese všeobecného pravidelného preskúmania;
44. je presvedčený, že plnenie procesu všeobecného pravidelného preskúmania je kľúčom k naplneniu jeho potenciálu; opakuje preto, že je dôležité, aby Komisia a členské štáty poskytli technickú pomoc hodnoteným štátom v plnení odporúčaní; nabáda tiež štáty, aby v záujme zlepšenia plnenia odporúčaní predložili aktualizáciu v polovici obdobia;
45. vyzýva členské štáty EÚ zúčastňujúce sa na interaktívnych dialógoch v rámci všeobecného pravidelného preskúmania, aby predložili konkrétne a merateľné odporúčania s cieľom zlepšiť kvalitu následných krokov a vykonávania prijatých odporúčaní;
46. odporúča systematicky zahŕňať odporúčania všeobecného pravidelného preskúmania do dialógu a konzultácií EÚ o ľudských právach a o stratégiách EÚ v oblasti ľudských práv v jednotlivých krajinách, a to s cieľom zabezpečiť prijímanie opatrení nadväzujúcich na výsledky tohto preskúmania; rovnako odporúča, aby sa Parlament týmto odporúčaniam venoval v rámci návštev svojich delegácií v tretích štátoch;
47. víta kroky, ktoré umožnia riadnu účasť širokej škály zainteresovaných strán v procese všeobecného pravidelného preskúmania; v tejto súvislosti víta zmeny v zozname rečníkov, ktoré umožňujú vyjadriť sa počas tohto procesu všetkým štátom, ktoré o to majú záujem; opäť zdôrazňuje, že oceňuje širšiu úlohu, ktorú získali inštitúcie v oblasti ľudských práv v jednotlivých štátoch v súlade s parížskymi zásadami; víta širšiu účasť zainteresovaných strán vďaka väčšiemu využívaniu videokonferencií;
48. domnieva sa, že sa dá urobiť viac, pokiaľ ide o začlenenie občianskej spoločnosti do procesu všeobecného pravidelného preskúmania vrátane vykonávania jeho výsledkov a všeobecnejšie v práci UNHRC;

Osobitné postupy

49. opätovne zdôrazňuje kľúčovú úlohu, ktorú osobitné postupy hrajú v dôveryhodnosti a efektívnosti práce UNHRC a jej základnej pozícii v mechanizmoch OSN v oblasti ľudských práv; pripomína svoju silnú podporu pre osobitné postupy a zdôrazňuje zásadný význam nezávislosti týchto mandátov;
50. vyzýva štáty, aby plne spolupracovali s osobitnými postupmi vrátane prijímania držiteľov mandátov na návštevy krajín bez odkladu, odpovedania na ich naliehavé činnosti a obvinenia z porušovania a zabezpečenia riadnej nadväznosti na odporúčania držiteľov mandátov; vyzýva členov UNHRC, aby išli v týchto otázkach príkladom;
51. víta spoločné kroky EÚ na rozšírenie stáleho pozvania všetkých osobitných postupov OSN o ľudských právach, čo je príkladným postupom v tejto otázke; nabáda všetky členské štáty OSN, aby robili to isté;
52. odsudzuje všetky formy odvety proti osobám, ktoré spolupracujú s procesom UPR a osobitnými postupmi; zdôrazňuje, že takéto správanie narušuje celý systém OSN o

ľudských právach; vyzýva všetky štáty, aby poskytli adekvátnu ochranu proti týmto aktom zastrašovania;

Účasť EÚ

53. čo najdôraznejšie zdôrazňuje význam aktívnej účasti EÚ na mechanizmoch OSN pre ľudské práva vrátane UNHRC; podnecuje členské štáty, aby tak konali spolupodporou rezolúcií, aktívnou účasťou na debatách a interaktívnych dialógoch a vydávaním vyhlásení; dôrazne podporuje zvýšené využívanie medziregionálnych iniciatív zo strany EÚ;
54. zdôrazňuje význam integrovania práce vykonávanej v Ženeve v rámci UNHRC do príslušných vnútorných a vonkajších činností EÚ vrátane činností Parlamentu;
55. zdôrazňuje význam vytvorenia pozície osobitného zástupcu EÚ pre ľudské práva (OZEÚ); podnecuje OZEÚ, aby zvýšil účinnosť, súdržnosť a viditeľnosť politiky EÚ v oblasti ľudských práv v rámci UNHRC, a rozvíjal úzku spoluprácu s úradom vysokej komisárky OSN a osobitnými postupmi;
56. podnecuje PK/VP a OZEÚ, aby boli prítomní na segmente na vysokej úrovni UNHRC;
57. znovu pripomína potenciálnu účinnosť činnosti EÚ, keď Únia a jej členské štáty využívajú svoju kolektívnu váhu; zdôrazňuje, že je dôležité pokračovať v posilňovaní koordinácie a spolupráce medzi členskými štátmi v tomto ohľade s cieľom dosiahnuť spoločnú reč v oblasti ľudských práv; opäť vyzýva na odvážnejšie a ambicióznejšie činnosti a konkrétne záväzky namiesto uchýľovania sa k prijatiu najnižšieho spoločného menovateľa; v tejto súvislosti vyzýva ESVČ najmä prostredníctvom delegácií EÚ v Ženeve a New Yorku, aby zvýšili súdržnosť prostredníctvom včasných a vecných konzultácií;
58. zdôrazňuje význam ratifikácie Dohovoru OSN o právach osôb so zdravotným postihnutím, prvého prípadu, kedy EÚ ako právny subjekt ratifikovala dohovor OSN; vyzýva EÚ, aby podpísala a ratifikovala Dohovor Rady Európy o predchádzaní páchaniu násilia na ženách a domáceho násilia a boji proti nemu;
59. znovu pripomína dôležitosť toho, aby sa členské štáty EÚ usilovali o dosiahnutie nedeliteľnej a univerzálnej povahy ľudských práv a aby v tejto súvislosti podporovali činnosť UNHRC, a to najmä ratifikovaním všetkých medzinárodných nástrojov v oblasti ľudských práv, ktoré tento orgán vytvoril; opakovane vyjadruje poľutovanie nad tým, že žiaden členský štát EÚ neratifikoval Medzinárodný dohovor o ochrane práv všetkých migrujúcich pracovníkov a členov ich rodín; vyjadruje tiež poľutovanie, že viaceré členské štáty zatiaľ neprijali a/alebo neratifikovali Medzinárodný dohovor na ochranu všetkých osôb pred núteným zmiznutím alebo opčný protokol k Dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu, a že len dva členské štáty ratifikovali opčný protokol k Medzinárodnému paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach; pripomína svoju požiadavku, aby všetky členské štáty ratifikovali tieto dohovory a protokoly, a podnecuje ich, aby podpísali a ratifikovali nedávny Opčný protokol k Dohovoru o právach dieťaťa a o procedúre oznámení, ktorý sa predložil na podpis 28. februára 2012 v Ženeve vo Švajčiarsku; zdôrazňuje, že je dôležité, aby členské štáty včas predkladali svoje pravidelné správy monitorovacím orgánom OSN;

60. znovu opakuje, ako je dôležité, aby EÚ obhajovala nezávislosť úradu vysokej komisárky OSN pre ľudské práva a zabezpečila, aby mohol aj naďalej nestranne vykonávať svoje úlohy; pripomína, že je dôležité zabezpečiť, aby boli poskytnuté dostatočné finančné prostriedky na zachovanie otvorených regionálnych kancelárií úradu vysokej komisárky OSN pre ľudské práva;
61. konštatuje, že ochrana obhajcov ľudských práv je kľúčovou prioritou politiky EÚ v oblasti ľudských práv; zdôrazňuje, že zastrašovanie a represálie voči obhajcom ľudských práv, ktorí spolupracujú s mechanizmami OSN pre ľudské práva, ohrozujú tento systém; oceňuje preto praktickú a finančnú podporu núdzovo pridelenú obhajcom ľudských práv, ako aj podporu, ktorú im poskytuje Európsky nástroj pre demokraciu a ľudské práva (ENDLDP);
62. víta zriadenie pracovnej skupiny Rady pre ľudské práva (COHOM) v roku 2012 so sídlom v Bruseli; oceňuje úsilie COHOM zlepšiť prípravu a koordináciu pozícií EÚ na zasadnutiach UNHRC zasadnutí, vrátane organizácie schôdzí COHOM v Ženeve; opakuje svoje očakávania, že COHOM bude nástrojom pri riešení problému konzistencie medzi vonkajšou a vnútornou EÚ v oblasti ľudských práv;
63. očakáva, že vývoj stratégií EÚ pre ľudské práva v jednotlivých krajinách bude riadne koordinovaný s činnosťou EÚ vo fórach OSN; opakuje svoje odporúčanie, aby stratégie EÚ pre ľudské práva v jednotlivých krajinách boli oznámené Európskemu parlamentu a podľa možnosti zverejnené v záujme zviditeľnenia odhodlania EÚ v oblasti ľudských práv v tretích krajinách a v záujme toho, aby bojovníci za ľudské práva nachádzali podporu v týchto dokumentoch;
64. zdôrazňuje, že je dôležité vyzdvihnúť v UNHRC znepokojujúcu problematiku zmenšovania priestoru pre MVO v mnohých krajinách po celom svete; podnecuje ESVČ a členské štáty, aby sa spoločne usilovali o nastolenie tejto problematiky;
65. opätovne vyzýva, vo svetle nových správ o podiele spoločností v EÚ na porušovaní ľudských práv v tretích krajinách, aby PK/VP upozornila na tento problém; vyzýva Komisiu, aby vytvorila ambicióznejšiu politiku sociálnej zodpovednosti podnikov; vyzýva ESVČ, Komisiu a členské štáty, aby prijali účinné opatrenia na zabezpečenie zodpovednosti podnikov za porušovanie ľudských práv; pripomína v tejto súvislosti význam toho, aby vnútorné a vonkajšie politiky boli viac konzistentné a plne rešpektovali ľudské práva vo vnútorných politikách, aby sa zabránilo dvojakému metru;
66. poveruje svoju delegáciu na 22. zasadnutí UNHRC, aby vyjadrila znepokojenie a názory uvedené v tomto uznesení; vyzýva delegáciu, aby Podvýboru pre ľudské práva predložila správu o svojej návšteve; považuje za nevyhnutné, aby sa aj naďalej vysielali delegácie EP na príslušné zasadnutia UNHRC a Valného zhromaždenia OSN;

o

o o

67. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, podpredsedníčke Komisie/vysokej predstaviteľke Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku,

osobitnému zástupcovi EÚ pre ľudské práva, vládam a parlamentom členských štátov, Bezpečnostnej rade OSN, generálnemu tajomníkovi OSN, predsedovi 67. Valného zhromaždenia OSN, predsedovi Rady OSN pre ľudské práva, vysokej komisárke OSN pre ľudské práva a pracovnej skupine EÚ – OSN zriadenej Výborom pre zahraničné veci.